

КИТОБИ МАЛОКИИ НАБИ БОБИ ЯКУМ

Муҳаббати Худо ба Исроил ва носиносии вай.

1. ВАҲӢИ каломи Парвардигор дар бораи Исроил ба воситаи Малокӣ.
2. «Ман шуморо дӯст доштаам, мегӯяд Парвардигор. Вале шумо мегӯед: "Муҳаббати Худо ба мо дар чӣ зоҳир намудай?" Оё Эсови бародари Яъқуб набуд? – мегӯяд Парвардигор. – Вале Ман Яъқубро дӯст доштам,
3. Ва аз Эсов нафрат кардам, ва кӯҳҳои вайро валангор намуда, амлокашро макони шағолҳои биёбон гардонидам».
4. Агар Адӯм бигӯяд: «Мо валангор гардидаем, вале харобазорро аз нав бино хоҳем кард», пас Парвардигори лашкарҳо чунин мегӯяд: «Онҳо бино хоҳанд кард, вале Ман вайрон хоҳам намуд, ва онҳоро худуди шарорат ва қавме хоҳанд номид, ки Парвардигор бар онҳо то абад ғазаб кардааст».
5. Ва чашмони шумо инро хоҳад дид, ва шумо хоҳед гуфт: «Кибриёи Парвардигор берун аз худуди Исроил афзудааст».
6. «Писар падарро иззат мекунад, ва ғулом – хоҷаи худро; пас агар Ман падар бошам, иззати Ман кучост? Ва агар Ман хоҷа бошам, ҳайбати Ман кучост? – мегӯяд Парвардигори лашкарҳо ба шумо, эй коҳинон, ки номи Маро беҳурмат месозед, ва мегӯед: "Бо чӣ мо номи Туро беҳурмат сохтаем?"
7. Бар қурбонгоҳи Ман нони палид меоваред, ва мегӯед: "Бо чӣ мо Туро беҳурмат сохтаем?" Бо ин ки дар дили худ мегӯед: "Суфраи Парвардигор сазовори ҳурмат нест".
8. Ва ҳангоме ки шумо ҳайвони кӯрро барои қурбонӣ меоваред, оё ин кор нодуруст нест? Ва ҳангоме ки ҳайвони ланг ва касалро меоваред, оё ин кор нодуруст нест? Агар онро ба волии худ пешкаш намоӣ, оё вай аз ту розӣ шуда, ба ту тавачҷӯх хоҳад кард?» – мегӯяд Парвардигори лашкарҳо.
9. Ва акнун ба хузури Парвардигор илтиҷо намоед, то ки бар мо марҳамат кунад; модоме ки чунин кор аз дасти шумо омадааст, оё Ӯ метавонад ба касе аз байни шумо тавачҷӯх намояд? – мегӯяд Парвардигори лашкарҳо.
10. «Қошки касе низ аз байни шумо ёфт мешуд, ки дарҳоро бандад, то ки бар қурбонгоҳи Ман бар абас оташ дарнагиронанд! Ҳусни

таваччӯҳи Ман бар шумо нест, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо, ва ҳадияро аз дасти шумо хоҳон нестам.

11. Зеро ки аз тулӯи офтоб то ғуруби он номи Ман дар миёни халқҳо бузург аст, ва дар ҳар чӣ ба номи Ман бухур ва ҳадияи поке оварда мешавад, зеро ки номи Ман дар миёни халқҳо бузург аст, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо.

12. Валекин шумо онро беҳурмат месозед бо ин ки дар дили худ мегӯед: "Суфраи Парвардигор палид аст, ва неъматаш, яъне таомаш сазовори ҳурмат нест".

13. Ва мегӯед: "Ин чӣ заҳмат аст!" Ва ба он безътиной мекунад, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо, ва ҳайвони даридашуда, ва ланг, ва касалро меоваред, ва инро барои ҳадия меоваред; оё Ман онро аз дасти шумо метавонам қабул кунам? – мегӯяд Парвардигор.

14. Ва малъун бод фиребгаре ки кӯчқори хубе дар рамаи худ дорад, ва назр намудааст, вале ҳайвони маъюберо барои Парвардигор қурбонӣ мекунад, зеро ки Ман, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо, Подшоҳи бузург ҳастам, ва номи Ман дар миёни халқҳо сахмгин аст».

БОБИ ДУЮМ

Мазаммат кардани гуноҳҳои қоҳинон ва тамоми қавм.

1. «ВА акнун барои шумо, эй қоҳинон, чунин ҳукме ҳаст:

2. Агар нашнавед, ва агар дар дили худ чӣ накунад, ки бояд номи Маро ҷалол диҳед, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо, Ман бар шумо лаънат хоҳам фиристод, ва баракоти шуморо лаънат хоҳам гуфт, ва аллакай лаънат гуфтаам, чунки шумо инро дар дили худ чӣ накардаед.

3. Инак, Ман аз боиси шумо зироатро лаънат хоҳам хонд, ва саргинро, яъне саргини идҳои шуморо бар рӯйҳои шумо хоҳам пошид, ва бо ахлот дур карда хоҳед шуд.

4. Ва хоҳед донист, ки Ман ин ҳукмро ба шумо фиристоодаам, то ки паймони Ман бо Левӣ қоим бошад, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо.

5. Паймони Ман бо ӯ паймони ҳаёт ва осоиштагӣ буд, ва Ман онҳоро ба хотири тарси ӯ ба ӯ додам, ва ӯ аз Ман метарсид, ва аз номи Ман ларзон буд.

6. Шариати ҳақиқат дар даҳони ӯ буд, ва ноинсофӣ бар лабҳояш ёфт намешуд; дар осоиштагӣ ва ростӣ ба ҳузури Ман рафтор менамуд, ва касони бисёрро аз гуноҳ боздошт.

7. Зеро ки лабҳои коҳин донишро маҳфуз медорад, ва шариатро аз даҳони ӯ металабанд, зеро ки ӯ элҷии Парвардигори лашкарҳост.
8. Вале шумо аз роҳ дур шуда, касони бисёрро дар масъалаҳои шариат дар иштибоҳ андохтед, ва паймони Левиро шикастед, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо.
9. Бинобар ин Ман низ шуморо пеши тамоми қавм мутанаффир ва залил хоҳам гардонид, чунон ки шумо роҳҳои Маро риоя накардед ва дар масъалаҳои шариат бо рӯбинӣ рафтор намудед».
10. Ҳамаи мо, охир, як падар дорем, ва ҳамаи моро, охир, як Худо офаридааст! Пас чаро дар ҳақи яқдигар хиёнат карда, паймони падарони худро беҳурмат созем?

Гуноҳи занашӯӣ бо завҷаи аҷнабӣ; паймонишкани нисбат ба Худо ва нисбат ба ёри худ.

11. Яҳудо хиёнат кардааст, ва дар Исроил ва Ерусалим қабоҳат ба амал омадааст, зеро ки Яҳудо қудси Парвардигорро, ки ӯ дӯст медошт, беҳурмат сохта, духтари худро бегоноро ба никоҳи худ даровардааст.
12. Худованд ҳар касро, ки чунин амал менамояд, ҳам касеро, ки дар посгоҳаш бедор истода нидо мекунад, ҳам, касеро, ки ба он нидо ҷавоб мегардонад, ва ҳам касеро, ки барои Парвардигори лашкарҳо ҳадия меоварад, аз хаймаҳои Яқуб нобуд хоҳад кард.
13. Ва ин аст амали дуҷома ки шумо кардаед: қурбонгоҳи Парвардигорро бо ашк ва гиря ва нола пӯшонидед, дар сурате ки ӯ дигар ба ҳадия назар намеандозад ва онро аз дасти шумо бо ҳусни таваҷҷӯҳ қабул намекунад.
14. Ва мегӯед: «Аз чӣ сабаб?» Аз он сабаб, ки Парвардигор дар миёни ту ва завҷаи ҷавонии ту шоҳид буд, ва ту дар ҳақи вай хиёнат кардаӣ, ва ҳол он ки вай дӯсти ту ва завҷаи ҳампаймони ту буд.
15. Ва оё онҳоро Худои Ягона, ки ҳам ҷисм ва ҳам рӯҳ ба ӯ тааллуқ дорад, наофаридааст? Ва Он Ягона чиро хоҳон аст? Насли Худоро хоҳон аст. Пас, рӯҳи худро нигоҳдорӣ намоед, ва зинҳор касе дар ҳақи завҷаи ҷавонии худ хиёнат накунад.
16. «Зеро ки Ман аз талоқ нафрат дорам, мегӯяд Парвардигор Худои Исроил, ва аз касе низ, ки зулмро бар либоси худ мепӯшад, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо; пас, рӯҳи худро нигоҳдорӣ намоед ва хиёнат накунад».

17. Шумо Парвардигорро бо суханони худ заҳмат медахед, ва мегӯед: «Бо чӣ Ӯро заҳмат додаем?» Бо ин ки шумо мегӯед: «Ҳар бадкирдор дар назари Парвардигор хуб аст, ва Ӯ ба онҳо тавачҷӯх мекунад», ё ки: «Худои адлу инсоф кучост?»

БОБИ СЕЮМ

Пешгӯӣ дар бораи Яҳёи Таъмиддиҳанда ва дар бораи омадани Масеҳ.

1. «ИНАК, Ман қосиди Худро мефиристам, ва ӯ роҳро пеши Ман холи хоҳад кард; ва ногаҳон Парвардигор, ки шумо толиби Ӯ ҳастед, ба қасри Худ хоҳад омад, ва қосиди паймон низ, ки шумо муштоқи Ӯ мебошед; инак, меояд, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо.

2. Ва кист, ки ба рӯзи омадани Ӯ тавонад тоб оварад? Ва кист, ки дар вақти зуҳури Ӯ тавонад истодагӣ намояд? Зеро ки Ӯ мисли оташи гудозанда ва мисли ишқори шустагарон хоҳад буд.

3. Ва ҳамчун гудозанда ва тозакунандаи нуқра нишаста, банӣ Левиро тоза хоҳад кард, ва онҳоро мисли тилло ва нуқра гудохта, беғаш хоҳад гардонид, то ки ҳадияро барои Парвардигор аз сидки дил пешкаш намоянд.

4. Он гоҳ ҳадияи Яҳудо ва Ерусалим ба Парвардигор писанд хоҳад омад, чунон ки дар айёми қадим ва дар солҳои пешина буд.

5. Ва Ман барои доварӣ назди шумо хоҳам омад, ва ба зидди ҷодугарон ва зинкорон ва касоне ки қасами дурӯғ меҳӯранд, ва ба зидди онҳое ки музди муздур, бева ва ятимро намедиханд, ва нисбат ба ғарибе қачқорӣ мекунанд, ва аз Ман наметарсанд, бо зудӣ шаҳодат хоҳам дод, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо.

6. Зеро Ман, ки Парвардигор ҳастам, тағйир наёфтаам, ва аз ин рӯ шумо, эй банӣ Яъқуб, несту нобуд нашудаед.

Қавм Худоро ғорат мекунанд.

7. Шумо аз айёми падарони худ аз фароизи Ман дур шуда, онҳоро риоя накардаед. Сӯи Ман баргардед, ва Ман сӯи шумо хоҳам баргашт, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо. Шумо мегӯед: "Чӣ гуна баргардем?"

8. Оё равост, ки одамизод Худоро ғорат кунад? Ва ҳол он ки шумо Маро ғорат мекунед, ва мегӯед: "Дар чӣ бобат мо Туро ғорат кардаем?" Дар бобати ушр ва ионат.

9. Шумо гирифтори лаънати сахт гардидаед, чунки шумо, яъне тамоми халқ Маро ғорат кардаед.

10. Тамоми ушрро ба хазинахона биёред, то ки дар хонаи Ман хӯроке бошад, ва бо ин Маро имтиҳон намоед, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо, ки оё Ман равзанҳои осмонро барои шумо намекушоям, ва баракати аз ҳад зиёде бар шумо фуру намерезам?

11. Ва Ман барои шумо фурубарандаи ҳосилро манъ хоҳам намуд, ва самарай замини шуморо вай нобуд нахоҳад кард, ва ғурай токи шумо дар саҳро нобуд нахоҳад шуд, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо.

12. Ва шуморо ҳамаи халқҳо хушбахт хоҳанд хонд, зеро ки шумо замини матлуб хоҳед буд, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо.

13. Суханони шумо дар ҳаққи Ман сахт буд. Ва мегӯед: "Дар ҳаққи Ту чӣ гуфтаем?"

14. Шумо гуфтед: "Ибодати Худо бефоида аст; чӣ суде дошт, ки мо хизмати Ёро ба ҷо овардем, ва ба ҳузури Парвардигори лашкарҳо маҳзунона рафтор намудем?"

15. Ва алҳол мо хушбахтии ноинсофнро мушоҳида менамоем, ки ба воситаи бадкорӣ ба некӯаҳволи ноил гардидаанд, ва Худоро озмуда, аз ҷазо раҳо шудаанд"».

Дар бораи бақияи пок.

16. Он вақт тарсгори Парвардигор бо якдигар сухан меронданд, ва Парвардигор гӯш андохта, инро мешунид, ва ба ҳузури Ё ин дар китоби ёддошт, ки барои тарсгори Парвардигор ва азиздорандагони номи Ё мебошад, навишта мешуд.

17. «Ва онҳо, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо, дар он рӯзе ки Ман амал намоям, барои Ман ганҷи гузин хоҳанд буд, ва Ман ба онҳо раҳм хоҳам намуд, чунон ки одам ба писари худ, ки барои ӯ хизмат мекунад, раҳм менамояд.

18. Ва шумо аз нав фарқи байни одил ва шарирро, байни касе ки ба Худо хизмат мекунад, ва касе ки ба Ё хизмат намекунад, хоҳед дид.

БОБИ ЧОРУМ

Дар бораи рӯзи Парвардигор ва омадани Масеҳ.

1. ЗЕРО инак, рӯзе ки мисли танӯр фурузон аст, меояд; ва ҳамаи ноинсофон ва ҳамаи бадкорон мисли хас хоҳанд буд, ва он рӯзе ки

меояд, онҳоро хоҳад сӯзонид, мегӯяд Парвардигори лашкарҳо, ба тавре ки барои онҳо решае ва шоҳае боқӣ нахоҳад гузошт.

2. Вале барои шумо, эй тарсгорони номи Ман, офтоби адолат тулӯъ хоҳад намуд, ва дар шуоъҳои он шифо хоҳад буд; ва шумо берун омада, мисли гӯсолаҳои охурӣ частухез хоҳед кард.

3. Ва шариронро поймол хоҳед кард, зеро дар он рӯзе ки Ман амал намоям, онҳо зери кафи пойҳои шумо мисли хокистар хоҳанд буд.

4. Тавроти бандаи Ман Мусоро, ки ба ӯ дар Ҳӯриб бо фароиз ва дастурҳо барои тамоми Исроил амр фармудаам, дар хотир нигоҳ доред.

Илès аввал меояд.

5. Инак, Ман Илèси набиро пеш аз фаро расидани рӯзи бузург ва сахмгини Парвардигор назди шумо мефиристам.

6. Ва ӯ дили падаронро сӯи писарон, ва дили писаронро сӯи падарон хоҳад баргардонид, мабодо биёям ва заминро ба таҳлука гирифтор намоям».